

929.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 18 listopada 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej o wykonaniu w odniesieniu do pracowników kolejowych ustawy z dnia 26 listopada 1925 r. w sprawie uzupełnienia odszkodowania osób, dotkniętych skutkami nieszczęśliwych wypadków przy pracy w b. dzielnicy rosyjskiej lub na wychodźstwie w Rosji.

Na mocy art. 2, 6 i 10 ustawy z dnia 26 listopada 1925 r. w sprawie uzupełnienia odszkodowania osób, dotkniętych skutkami nieszczęśliwych wypadków przy pracy w b. dzielnicy rosyjskiej lub na wychodźstwie w Rosji (Dz. U. R. P. № 125, poz. 892) zarządza się co następuje:

§ 1. Dyrekcje kolei państwowych przystąpią niezwłocznie do ustalenia i wypłaty dodatków wyrównawczych, przewidzianych w art. 2 ustawy z dnia 26 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. № 125, poz. 892) osobom, pobierającym rentę za nieszczęśliwe wypadki, które zdarzyły się przed dniem 1 lipca 1924 r. na polskich kolejach państwowych na terenie b. zaboru rosyjskiego niezależnie od tego, czy wypadek zdarzył się w czasie zarządu b. władz zaborczych, czy okupacyjnych, czy też w czasie zarządu polskich władz kolejowych, oraz osobom, pobierającym rentę za nieszczęśliwe wypadki, które zdarzyły się na kolejach w tymże czasie na wychodźstwie w Rosji.

Dodatki wyrównawcze wypłacone zostaną uprawionemu jednorazowo.

O przyznaniu dodatku wyrównawczego należy powiadomić uprawionego z odnośnym wyjaśnieniem tytułu wypłaty.

§ 2. Ustalenia wysokości dodatku wyrównawczego dla pracowników kolejowych, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, dokonają dyrekcje kolejowe według postanowień art. 3 ustawy z dnia 26 listopada 1925 r.

Osobom, które w tym czasie uzyskały jednorazową odprawę, zwalniającą w myśl obowiązujących przepisów od dalszego wypłacania rent, przysługuje prawo do dodatku wyrównawczego tylko w tym przypadku, gdy zastrzeżona została rewizja odszkodowania. W tych razach do określenia należnego dodatku stosują się przepisy art. 5 pomienionej ustawy.

§ 3. Osobom podpadającym pod lit. b) i c) art. 1 ustawy wymienionej w § 1 niniejszego rozporządzenia, którym polskie władze kolejowe przyznały prawo do renty przed wydaniem niniejszego rozporządzenia, niezależnie od dodatku wyrównawczego wypłacone będą renty za czas od 1 lipca 1924 r. do dnia przyznania renty przez polskie władze kolejowe.

§ 4. Od określonego w powyższy sposób dodatku wyrównawczego potrąca się sumy wypłacone na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 4, poz. 35).

§ 5. Jeżeli osoby, wymienione pod lit. b) art. 1 ustawy z dnia 26 listopada 1925 r. posiadają tytuły prawne, udowodnione aktami ugody, wyrokami sądowymi, rezolucjami rentowymi i t. p., mają zgłosić swe roszczenia do dyrekcji kolei państwowych, na której terenie obecnie zamieszkują.

Osobom tym wypłacą dyrekcje kolejowe renty ustalone w tytułach prawnych, a przeliczone na podstawie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1029).

§ 6. Prawo do renty i dodatków wyrównawczych dla osób wymienionych pod lit. c) art. 1 ustawy z dnia 26 listopada 1925 r., jak również dla osób, wymienionych pod lit. b) tegoż artykułu, jeśli nie posiadają udowodnionych tytułów prawnych, oraz wysokość rent, należnych tym osobom, ustalają komisje odszkodowań, istniejące przy dyrekcjach kolei

państwowych na terytorjum b. zaboru rosyjskiego do ustalania roszczeń na mocy prawa z dnia 28 czerwca 1912 r.

§ 7. Osoby, wymienione w § 6 niniejszego rozporządzenia mają zgłosić swe roszczenia do tej dyrekcji kolejowej, w której okręgu zamieszkują.

Osoby zamieszkałe na terenach b. zaborów niemieckiego i austriackiego zgłoszą swe roszczenia do dyrekcji kolei państwowych w Warszawie.

W zgłoszeniu należy podać: 1) imię i nazwisko, 2) dokładny swój adres (miejscowość, poczta, powiat), 3) datę i rodzaj uszkodzenia, 4) linię względnie dyrekcję kolejową, gdzie zdarzył się wypadek, 5) stopień niezdolności do pracy (względnie imię i nazwisko osoby zmarłej wskutek wypadku oraz stosunek pokrewieństwa do tej osoby), 6) instytucję która wypłacała lub przyznała rentę, 7) wysokość renty i czas do jakiego została wypłacona. Do zgłoszenia należy załączyć wszelkie dokumenty dotyczące wypadku, oraz stwierdzające bezpośrednio lub pośrednio powyższe dane.

§ 8. Dla stwierdzenia prawa do renty oraz ustalenia wysokości renty miarodajne są przepisy prawa z dnia 28 czerwca 1912 r., z tem, że wysokość renty ustala komisja odszkodowań na podstawie rocznego zarobku, jaki w r. 1924 osiągnęli robotnicy tej samej co i poszkodowani kategorii, zatrudnieni na kolejach państwowych w danej dyrekcji.

§ 9. Dyrekcje kolei państwowych wydają roszcującym, na podstawie decyzji komisji odszkodowań, umotywowane orzeczenia, stwierdzające uprawnienia do świadczeń i ich wymiar, lub oddalające roszczenia.

Orzeczenia, przyznające odszkodowanie, mają być niezwłocznie wykonane.

§ 10. Przeciwno orzeczeniom wydanym przez dyrekcje kolei państwowych przysługuje prawo odwołania się w terminie 30-dniowym licząc od dnia doręczenia orzeczenia, do Ministerstwa Komunikacji, którego decyzje, wydane w porozumieniu z Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej, są ostateczne.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*
